

Dosarul nr. 1ra-543/22

1-20106452-01-1ra-08042022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători - Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui

Gabur Anton XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.09.2020 – 30.06.2021;

Instanța de apel: 02.09.2021 – 25.01.2022;

Instanța de recurs: 08.04.2022– 25.10.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 iunie 2021, Gabur Anton a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare.

În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Platon Ghenadie în privința inculpatului, privind repararea prejudiciului moral a fost admisă integral, cu încasarea de la Gabur Anton a sumei de 10 000 lei, iar în partea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

A fost dispusă încasarea din contul lui Gabur Anton în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 448 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Gabur Anton, pe 05 decembrie 2017, la aproximativ ora 21:30, aflându-se în loc public, în ograda blocului locativ nr. 5A din municipiul Chișinău, str. XXXXX, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică ce înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită și normală de conviețuire în societate și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acționând cu intenție directă, în urma unui conflict, i-a aplicat

lui Platon Ghenadie mai multe lovituri cu mâinile și picioarele în diferite regiuni ale corpului cauzându-i conform concluziilor Raportului de expertiză judiciară nr. 201802D0152 din 22 ianuarie 2018, edem echimotic la nivelul buzelor, plagă contuză la nivelul buzei superioare, mobilitatea patologică grad I. II a dintelui 1.2 superior pe stânga, excoriații la nivelul articulației radiocarpale pe dreapta și genunchiului drept, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contodont dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Pe baza stării *de fapt* expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, individualizată prin „*Huliganismul, adică, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.*”

3. Avocatul Beriozchin Ana în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, pronunțarea unei noi decizii de achitare în privința inculpatului și respingerea acțiunii civile a părții vătămate Platon Ghenadie ca neîntemeiată.

În motivarea apelului avocata a indicat că nu este de acord cu sentința și consideră că este una ilegală.

A considerat că, deși în prezenta cauză penală au fost încălcate mai multe norme de drept privind desfășurarea urmăririi penale care, într-un final atrag nulitatea actelor procesuale întocmite și încetarea procesului penal, instanța de fond nu a reținut argumentele invocate de apărător, greșit a ajuns la concluzia că inculpatului Gabur Anton nu i-a fost încălcat dreptul la un interpret în faza de urmărire penală, dat fiind faptul că la înaintarea învinuirii el a fost asistat de un interpret specializat.

Astfel, menționează avocata că, fiind audiat în ședința de judecată inculpatul a declarat că este vorbitor de limbă rusă și la etapa de urmărire penală a fost audiat de mai multe ori în absența unui interpret, motiv pentru care el nu a făcut cunoștință cu mai multe acte procesuale. A mai declarat că la cererea apărătorului, i-a fost înmănat în limba rusă doar rechizitoriul.

În acest sens, la etapa urmăririi penale au avut obiecții apărătorii lui Gabur Anton, care au invocat prin cereri scrise nulitatea actelor procedurale cu pricina, au solicitat prezenta interpretului la efectuarea confruntării, care nu a avut loc din cauza lipsei acestuia.

Prin urmare, instanța de fond greșit a reținut ideea precum că nu există temeii de nulitate absolută a actelor procesuale întocmite în absența unui interpret/traducător, iar ca urmare a reținut că, critica apărătorului privind absența interpretului este nefondată și declarativă.

A mai conchis avocata că, prezența unui apărător la etapa audierii în calitate de bănuț, nu substituie prezenta traducătorului, iar o apărare inefficientă la etapa audierii bănuțului/învinuitului nu liberează organul de urmărire penală de respectarea drepturilor persoanei audiate ca bănuț sau învinuit.

Totodată, susține apărarea că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate acestuia, iar vina ultimul nu o recunoaște.

La fel, apărarea consideră că trăsătura esențială a huliganismului este

încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate.

Cum rezultă din declarațiile părții vătămate, anume acțiunile lui sunt caracteristice acțiunilor huliganice sau altei componente de infracțiune, deoarece intenționat sărea pe capota automobilului care nu-i aparținea.

Dimpotrivă, acțiunile inculpatului au venit ca reacție la deteriorarea automobilului care aparține tatălui său, în intenția de a-l proteja.

În concluzie, în acțiunile lui Gabur Anton lipsește latura obiectivă a infracțiunii incriminate și anume, încălcarea grosolană a ordinii publice care se exprimă prin acțiuni grosolane, demonstrative, motiv pentru care el urmează a fi achitat, iar acțiunea civilă respinsă integral.

3.1. Inculpatul și avocata acestuia Bereozchin Ana în cadrul ședinței de judecată au solicitat aplicarea în privința acestuia Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În motivarea cerințelor a fost invocat că, inculpatul întrunește condițiile de a fi aplicat în privința lui acest act, în privința acestuia nu se regăsesc interdicțiile prevăzute la art.6 al Legii nr. 243 din 24.12.202, anterior nu a beneficiat de prevederile legii cu privire la amnistie, procesul penal în privința lui nu a mai fost încetat în legătură cu împăcarea părților, anterior a mai fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni care nu face parte din infracțiunile grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, prin urmare solicită încetarea procesului penal, în legătură cu aplicarea actului de amnistie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2022, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Gabur Anton a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, încetat procesul penal în temeiul art.2 al Legii privind amnistia, în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 243 din 24 decembrie 2021.

În rest, în partea acțiunii civile și cheltuielilor de judecată sentința s-a menținut.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

În acest context, vizavi de apelul declarat, dar și de cererea inculpatului privind aplicarea actului de amnistie, instanța de apel a reținut că argumentele invocate poartă un caracter fondat, din care motive a fost statuat că, este posibil aplicarea în privința inculpatului a prevederile art.2 din Legea nr.243 din 24 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, din următoarele considerente.

Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 30 iunie 2021 inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, infracțiune care a fost comisă la data de 05 decembrie 2017, adică, până la adoptarea Legii nr.243 din 24 decembrie 2021 „privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii

Moldova”, iar sancțiunea art.287 alin.(1) Cod penal, stabilește pedeapsa cu închisoare de până la 3 ani și este atribuită conform art.16 Cod penal, categoriei infracțiunilor mai puțin grave.

În această ordine de idei, instanța de apel a notat că, în cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, inculpatul este în drept, prin acord scris, să solicite încetarea procesului penal, în privința sa, în temeiul art.2 al Legii nr.243 din 24 decembrie 2021.

Așadar, cererea poate fi înaintată de inculpat atât în ședința preliminară, cât și după numirea cauzei spre judecare, până la finalizarea cercetării judecătorești. În atare situație, instanța de judecată va pune în discuție solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu și va adopta o sentință de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, inculpatul Gabur Anton și-a manifestat acordul scris privind aplicarea în privința sa a actului amnistiei.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, la cazul dedus judecării inculpatul nu cade sub incidența restricțiilor formulate în art.6 din Legea nr.243.

Din aceste considerente, faptele incriminate ce țin de huliganismul agravant, a statuat în ședința instanței de apel, cât și persoana inculpatului conform revendicării are un înscris, anterior fiind condamnat pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, nu a mai beneficiat de actul de amnistie sau grațiere, în privința lui nu au fost încetate procesele penale în baza art.109 Cod penal, infracțiunea incriminată inculpatului a fost comisă până la adoptarea Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021, pentru care Legea penală prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, inculpatul solicitând în scris încetarea procesului penal, în legătură cu intervenirea actului de amnistie.

Sintetizând circumstanțele reliefate, deși vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal a fost adevărată, instanța de apel a dispus eliberarea inculpatului de executarea pedepsei penale și încetat procesul penal.

5. Procurorul în baza art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea parțială a acesteia și dispunerea rejudecării cauzei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal și liberat de executarea pedepsei în legătură cu amnistia acestuia, în rest decizia să fie menținută.

În motivarea cerințelor sale invocă că, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, or soluția de încetare a procesului penal în privința inculpatului conform actului de amnistie, este contrară prevederilor legale.

Astfel, instanța de apel verificând cauza sub aspectul întrunirii de către inculpat a exigențelor actului de amnistie urma să aprecieze just, dacă acesta poate fi aplicat ținându-se cont nu numai de sancțiunea normei penale imputate inculpatului, ci și de alte criterii ce țin de practica judiciară în materia aplicării dispozițiilor legale, inclusiv și de raționamentele expuse în lege.

Mai mult, procurorul indică că, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranță și asupra drepturilor

persoanei vătămate.

Astfel, este cert că aplicarea amnistiei față de inculpat, nu constituie temei de reabilitare a persoanei, fapt care prezumă că inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea faptei imputate sau ca excepție a faptei prejudiciabile elementele căreia au fost identificate de către instanța de judecată și cu dispunerea liberării acestuia de executarea pedepsei.

Consecințele produse de actul de amnistie, conduc la înlăturarea cu liberarea inculpatului de răspundere penală, a executării pedepsei sau după caz alte consecințe ale condamnării, pentru faptele săvârșite anterior apariției actului de clemență.

Ignorând cazurile de adoptare a sentințelor de achitare, emiterea cărora poate avea loc chiar și în cazul solicitării aplicării amnistiei de către inculpat, constată că una din soluțiile, care poate fi adoptată la finalizarea examinării cauzei penale în cazul aplicării prevederilor Legii nr.243, o reprezintă sentința de condamnare, acest fapt fiind expres prevăzut la art.389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală- cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal.

Cât privește adoptarea unei sentințe de încetare a procesului pe motivul intervenirii amnistiei, aplicarea acesteia cu emiterea unei hotărâri de încetare a procesului penal nu se regăsește în conținutul art.391 Cod de procedură penală.

Cele enunțate supra, denotă că soluție de moment adoptată de către instanța de apel, privind încetarea procesului penal în baza actului de amnistie, nu este acceptabilă. Acest fapt contravine normelor procesuale în vigoare.

Aplicarea oricărei modalități de liberare de pedeapsă penală, prevăzute de prezenta lege, poate avea loc doar în condițiile în care organul de urmărire penală, instanța de judecată sau judecătorul de instrucție constată întrunirea cerințelor prevăzute de lege.

În consecință, procurorul consideră că, instanța de apel nu a ținut cont de aceste prevederi, iar decizia este motivată inadecvat și pasibilă casării, greșit interpretându-se aplicarea actului de amnistie.

Reieșind din textul legii, se conchide că, pentru aplicarea amnistiei față de persoanele inculcate, acestea urmează să fie liberate/absolvite de executarea pedepsei. Adoptarea unei soluții de încetare a procesului penal este contrară situației prevăzute la art.8 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, care prevede posibilitatea absolvirii inculpatului de la executarea pedepsei principale, însă nu și a pedepsei secundare, dacă sancțiunea normei prevede și pedeapsa complementară care urmează a fi aplicată inculpatului și poate fi făcută doar la emiterea unei sentințe de condamnare.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că recursul ordinar declarat de către procuror urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de

fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului ordinar declarat, se reține că titularul invocă incidența cazurilor de casare prevăzute la pct. 6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora **6)** hotărârile instanțelor de fond și de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de aceste instanțe, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, **10)** când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportat la argumentele recurentului, Colegiul penal lărgit a reținut că acestea și-au găsit confirmare și statuează că instanța de apel și-a motivat soluția contradictoriu și partea descriptivă nu corespunde dispozitivului hotărârii.

Colegiul penal lărgit menționează că, la întocmirea unei hotărâri, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art.394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art.385 și art.397 Cod de procedură penală.

Potrivit art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar conținutul ei se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea.

Totodată, potrivit art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă printre altele și motivele adoptării soluției date.

În speța dedusă judecătii, prima instanță a examinat învinuirile aduse în fond și a adoptat soluția de condamnare a lui Gabur Anton în baza art.287 alin.(1) Cod penal la închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, conform art. 90 Cod penal.

Criticând sentința pentru netemeinicie, apel a declarat avocata Beriozchin Ana în numele inculpatului, care a solicitat achitarea acestuia, iar în ședința de judecată a instanței de apel, aceiași avocată în comun cu inculpatul a solicitat aplicarea Legii nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Instanța de apel expunându-se asupra solicitării acestora a conchis că starea de fapt concordă cu cea de drept, Gabur Anton corect fiind recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal și a decis că *„Procesul penal în cauza lui Gabur Anton recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal a fost încetat, cu liberarea acestuia de răspundere penală în temeiul art.2 alin.(1) din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”*.

Deși în descriptivul deciziei, instanța de apel, face referire la prevederile art.389 alin.(4) pct. 2) Cod de procedură penală, indicând că sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de la executarea ei în cazul amnistiei, conform art.107 Cod penal și în cazurile prevăzute de art.89 alin.(2) lit. a), b), c), e), f) și g) din Codul penal, în dispozitiv *a pronunțat soluția de încetare a procesului penal în privința lui Gabur Anton* recunoscut vinovat conform art.287 alin.(1) Cod penal, cu liberarea acestuia de la executarea pedepsei penale în temeiul art.2 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței

Republicii Moldova.

Colegiul penal lărgit găsește necesar de a puncta că, această statuire a instanței de apel contravine normelor penale și celor de procedură penală precum și practicii judiciare constante, or, chiar dacă se constată că sentința de condamnare este întemeiată (partea descriptivă a hotărârii), se conchide că procesele penale urmează a fi încetate (partea dispozitivă).

În corespundere cu art.107 alin.(1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Astfel, ținând cont de faptul că solicitarea de aplicare a actului de amnistie a intervenit la faza de judecare a apelului, instanța urma a adopta și pronunța o hotărâre în conformitate cu prevederile art.389 alin.(4) pct. 2) Cod de procedură penală, potrivit cărora se adoptă o sentință de condamnare cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 Cod penal, deoarece adoptarea unei sentințe de încetare a procesului penal conform art.391 Cod de procedură penală, este posibilă doar la faza punerii pe rol a cauzei (art.345 Cod de procedură penală coroborat cu art.350 Cod de procedură penală), în celelalte cazuri, hotărârea se adoptă în baza art.art.389-390 Cod de procedură penală.

Tot aici se menționează că, legiuitorul în prevederile art.391 Cod de procedură penală (sentința de încetare a procesului penal), nu a statuat că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta o sentință de încetare a procesului penal în cazul aplicării actului amnistiei, ca de altfel și al prescripției.

Deci, aceste două cazuri de nereabilitare a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art.391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (art.art.332 alin.(5), 384 Cod de procedură penală), doar în cadrul adoptării unei sentințe sau deciziei (instanței de apel) de condamnare, în virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului în condițiile prescrise la art.art.389, 394 alin.(1), (2) și 395 Cod de procedură penală, spre deosebire de cele prevăzute în art.394 alin. (4) și art.396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Mai mult, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (art.1 alin.(1), art.7 alin.(1) – (8) Cod de procedură penală).

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării parțial a deciziei în latura penală, în partea încetării procesului penal și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și

nemijlocit de motivele casării acesteia, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2022, în cauza penală în privința inculpatului *Gabur Anton XXXXX*, în latura penală, în partea încetării procesului penal și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia contestată, se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 01 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie